

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 566-1923)

Originalt emne

Havnen

Havnen/Havnens Personale

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 13. december 1923](#)
- 2) [Byrådsmødet den 31. januar 1924](#)
- 3) [Byrådsmødet den 7. februar 1924](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 13. december 1923 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 566-1923)

Ansøgning fra Havnemester

A. Erichsen om Afsked med Pension fra 31.

December 1923.

Formanden anbefalede Andragendet, som skyldtes Alder og Sygdom.

P. Petersenhenstilledetil Udvalget at

ændre Titlen til "Havnekaptajn", som brugtes i flere større Byer.

Formandenlovede, at Udvalget skulde

tænke derover.

Andragendet bevilgedes. Pensionen fastsattes til 3575 Kr. aarlig. Havneudvalget bemyndiges til at opslaa Pladsen ledig.

Uddrag fra byrådsmødet den 31. januar 1924 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 566-1923)

Indstilling fra Havneudvalget angaaende Besættelse af Stillingen som Havnemester.

Udvalget tog Sagen tilbage.

Uddrag fra byrådsmødet den 7. februar 1924 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 566-1923)

Indstilling fra Havneudvalget angaaende Besættelse af Stillingen som Havnemester.

Følgende alfabetiske Indstilling forelaa:

1. Kaptajn C. F. Andersen.
2. Kaptajn C. O. Larsen.
3. Fører af S/S Aros S. P. V. Nielsen.
4. Kaptajn S. Prip.
5. Lodsformand J. Sørensen.

Et Mindretal (Borgmesteren) tager Forbehold imod Fører S. P. V. Nielsen, og et andet Mindretal (P. Petersen og Niels Barnow) imod Lodsformand J. Sørensen.

A. Sneum foreslog at vælge Lodsformand J. Sørensen. Han var en veltjent Mand ved Aarhus Havn og godt egnet til Stillingen.

P. Petersen skulde ikke sige noget ufordelagtigt om J. Sørensen som Lods, men det var næppe rigtigt at ansætte ham som Havnemester. Man burde tage en Mand med nogen Verdenserfaring, og Taleren vilde derfor foreslaa Kaptajn Prip. Hvis Sørensen skulde

ansættes, kunde man lige saa godt have gjort det uden at have opslaaet Stillingen og gøre saa mange Mennesker Ulejlighed.

Niels Barnow kunde slutte sig til Konsul Petersens Forslag. Hvis Byraadet ansatte en Lods i denne Stilling, paatog det sig et stort Ansvar, og saa tog man ikke tilbørligt Hensyn til Ansøgernes Kvalifikationer. Sørensens Kvalifikationer var maaske gode nok som Lods, men han havde næppe Betingelser for at kunne udfylde Havnemesterstillingen tilfredsstillende, og det vilde være beklageligt, hvis Byraadet af uvedkommende Hensyn valgte ham fremfor den mest kvalificerede af Ansøgerne, nemlig Kaptajn Prip.

Formanden indrømmede, at man ikke burde have paaført saa mange Mennesker Ulejlighed, hvis man vilde ansætte en af Havnens Funktionærer. Taleren havde ogsaa før Opslaget bedt Havneudvalget overveje, om der fandtes en Mand ved Havnen, som kunde ansættes, saa man kunde undgaa at opslaa Pladsen.

Bernt Jensen mente ogsaa, at naar der fandtes en indenbys Mand til Embedet, burde man ikke have opslaaet det, men i saa Fald maatte det være Havneingeniørens Skyld, idet han i Udvalget havde erklæret, at ingen af Havnens Funktionærer var kvalificeret til Pladsen. Imidlertid viste det sig, at 5 af Havnens Folk søgte Pladsen, og de maatte alle siges at have de Kvalifikationer, der krævedes i Opslaget. Lods Sørensen havde de forlangte Eksaminer, og det praktiske Arbejde var han udmærket kendt med, hvorfor Taleren vilde anbefale at ansætte ham.

A. Sneum syntes ikke, der var Grund til at bruge saa stærke Udtryk, som de Hrr Konsuler havde fremsat. Der krævedes næppe megen Verdenserfaring for at være Havnemester, og det Ansvar, som Byraadet paatog sig ved at ansætte Lods Sørensen, blev nok til at bære. Sørensen var ogsaa blandt dem, som Havneingeniøren havde indstillet som egnede til Pladsen, saa der var absolut ingen Grund til for Hr. Barnow at tale om Sagen uvedkommende Hensyn. Skulde man til at drøfte saadanne Ting, kunde der maaske ogsaa findes visse Hensyn fra den anden Side.

Niels Barnow mente ikke, man kunde lægge Ansvaret paa Havneingeniøren; han havde ikke benægtet, at der fandtes Folk ved Havnen med de Eksaminer, der krævedes i Stillingen, men eksamensmæssige Kvalifikationer var ikke altid nok, og det var i hvert Fald naturligt at vælge den Mand, som i alle Maader var den bedst kvalificerede, en Mand, der havde set sig om i Verden, og som kendte Forholdene ved de store Havne i Udlandet. Lods Sørensen havde tilmed i den senere Tid stillet sig i Spidsen for en Opposition mod

Havneudvalget, da det rygtedes, at man ønskede en udenbys Mand, og det var et utiltalende Udslag af Funktionarisme, der ikke burde honoreres. Ved en Havn som Aarhus, der var i stadig Udvikling, burde ansættes en Mand med et noget videre Syn paa Tingene end en, som i en Aarrække havde trillet rundt i Aarhus Havn. Taleren syntes ikke, Hr. Sneum havde Grund til at fare op. I sidste Udvalgs møde vedtog Udvalget enigt, at der ikke maatte oplyses noget om Sagen, men alligevel havde Hr. Sneum givet Oplysninger om Indstillingen; der var Folk til Stede, som kunde bekræfte, at det var rigtigt.

M. Brammer syntes, at hvis det drejede sig om en mindre Havn, kunde man udmærket følge Hr. Sneum og ansætte en Lods som Havnemester, men naar man tog Aarhus Havns Fremtid i Betragtning, burde man anlægge et andet Synspunkt. Der forelaa store Planer til Udvidelser, og i en saadan Stilling burde man derfor ikke ansætte en Mand, der havde tilbragt sin Tid i Aarhus og ikke set andre Forhold. Det var klogest at tage den mest kvalificerede Mand, som kunde tilføre Havnen ny Kraft og nye Impulser. Af den Grund vilde Taleren slutte sig til Forslaget om at ansætte Kaptajn Prip.

A. Sneum vilde gøre Hr. Barnow opmærksom paa, at Havneudvalget blev enigt om ikke at lade tilflyde Pressen og Ansøgerne eller deres Paarørende nogen Meddelelse om Indstillingen, og det havde Taleren absolut overholdt Derimod havde Taleren under Tavshedslofte meddelt Udfaldet til 3 af sine Patifæller i Byraadet, og det kunde der ikke siges noget til, naar det var Byraadet, som skulde besætte Pladsen.

P. Petersen fandt Stillingen som Havnemester ret vigtig, og den vilde med Tiden blive endnu vigtigere, efterhaanden som Havnen og Trafiken voksede. Derfor burde man kræve af vedkommende, at han havde nogen Erfaring og havde set sig om paa de store Pladser over hele Kloden, og det kunde man ikke sige om Sørensen; i hans Stilling som Lods kunde han heller ikke vente at avancere til Havnemester. Taleren vilde meget anbefale at ansætte den bedst kvalificerede Ansøger, Kaptajn Prip.

Vald. Pedersen mente, at man var nødt til at opslaa Pladsen, naar Bladene havde meddelt, at den tidligere Havnemester havde taget sin Afsked. Det var ellers god Kotume andre Steder ogsaa, at man ansatte indenbys Folk, naar man havde nogle, som var kvalificerede. Stillingen som Havnemester var absolut ikke noget saa vanskeligt, for Arbejdet bestod egentlig i at anviser Skibene Plads ved Kajen, og det havde ikke noget med Ledelsen af Havnen eller dens Fremtid at gøre.

Formanden skulde ikke komme nærmere ind paa Sagen, da den var tilstrækkeligt drøftet i

Udvalget. Det kunde ikke nægtes, at Lods Sørensen havde hjulpet Lodsdirektøren saa længe og saa godt som muligt imod Havneudvalget, men forhaabentlig vilde han i sin nye Stilling bedre forstaa, at det var Havnens Tarv, der skulde varetages, og Havneudvalgets Ønsker, der skulde gennemføres.

Ved skriftlig Afstemning valgtes Lodsformand J. Sørensen med 11 Stemmer, medens Kaptajn Prip fik 8 Stemmer.

